

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Luxembourg den 15. oktober 2007
(OR. en)**

**Interinstitutionel sag:
2005/0260 (COD)**

**10076/6/07
REV 6 ADD 1**

**AUDIO 26
TELECOM 77
CONSOM 75
PI 24
CODEC 596**

RÅDETS BEGRUNDELSE

Vedr.: FÆLLES HOLDNING vedtaget af Rådet den 15. oktober 2007 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. Indledning

Kommissionen vedtog sit forslag den 13. december 2005.

Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse under førstebehandlingen på plenarmødet den 11.-14. december 2006.

Kommissionen vedtog et ændret forslag den 29. marts 2007.

Rådet vedtog den 15. oktober 2007 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

Rådet har under arbejdet endvidere taget hensyn til udtalelserne fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, vedtaget hhv. den 13. september 2006 og den 11. oktober 2006.

II. Analyse af den fælles holdning

Den fælles holdning afspejler resultatet af uformelle kontakter mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet i henhold til punkt 16 - 18 i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure.

Selv om den fælles holdning indebærer betydelige ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, både hvad struktur og indhold angår, er den grundlæggende tilgang fra Kommissionens forslag og de væsentligste elementer deri bevaret. Der gøres rede for de vigtigste ændringer i del A og B i det følgende.

A. Strukturelle ændringer

Kommissionen har foreslået en ny tostrengt regelarkitektur, der omfatter et sæt kerneregler, som skal anvendes på alle audiovisuelle medietjenester, og et supplerende niveau med forpligtelser, der kun gælder tv-spredning. Den fælles holdning har bevaret denne grundidé, men foretager endvidere en række betydelige strukturændringer (med nye kapitler og omrokering af visse artikler) for at sikre, at de krav, der gælder for alle tjenesteudbydere, holdes adskilt fra de krav, der kun gælder for selvvalgtjenester, som derefter adskilles fra de krav, der kun gælder for tv-spredning. Disse strukturelle ændringer gør i høj grad teksten mere læsevenlig og mere klar rent juridisk.

B. Indholdsmæssige ændringer

(i) *Anvendelsesområdet (artikel 1, litra a) - e), artikel 3, stk. 8¹, betragtning 2, 13, 14, 16-25)*

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 2, 15, 16, 18, 213, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 51, 57, 66, 67, 68, 205, 77, 79, 92

Den fælles holdning afklarer udvidelsen af direktivets anvendelsesområde som foreslået af Kommissionen. Den tankegang, der ligger bag, findes i betragtning 16-25. Den væsentligste ændring i forhold til Kommissionens forslag i denne forbindelse er indførelsen af begrebet "program", samtidig med at der lægges større vægt på begrebet "redaktionelt ansvar". Den fælles holdning forsøger endvidere at skabe juridisk klarhed i forholdet mellem direktivet og andre retsakter, navnlig direktiv 2000/31/EF (e-handelsdirektivet).

¹ Artiklerne er nummereret som i direktiv 89/552/EØF som ændret ved dette direktiv.

(ii) Jurisdiktion og fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 2, 2a og 3, betragtning 27 - 35)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 10, 14, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 80, 81, 82, 199, 84, 85, 220, 221, 222, 89, 90

Den fælles holdning støtter grundidéen i Kommissionens forslag om, at jurisdiktionen fortsat skal fastlægges ud fra tjenesteudbyderens forretningssted (oprindelseslandsprincippet), samtidig med at der også bør være en mekanisme til at tage højde for de situationer, hvor en fjernsynsudsendelse helt eller fortrinsvis er rettet mod en anden medlemsstats område end den, hvor tv-spredningsforetagendet har sit forretningssted. Den fælles holdning (artikel 3) indeholder den mekanisme, Kommissionen har foreslået, med en første "samarbejdsfase", hvor man søger løsninger, der kan accepteres af alle implicerede medlemsstater, fulgt af en næste "omgåelsesfase", hvor der i visse veldefinerede tilfælde kan træffes bindende foranstaltninger. Denne anden fase, som ledsages af en fællesskabsprocedure, der omfatter en række betingelser, har til formål at gennemføre en kodificering af Domstolens praksis i den afledte ret.

Med hensyn til det beslægtede spørgsmål om fri udveksling af tjenesteydelser og foranstaltninger, der fraviger dette princip, bevarer artikel 2a i den fælles holdning den nuværende retssituation. Hvad selvvalgtjenester angår er betingelser og undtagelsesprocedurer (af hensyn til en række almindelige retsprincipper, herunder nødvendigheden af at beskytte mindreårige) nøjagtig de samme som i e-handelsdirektivet 2000/31/EF.

(iii) Sam- og selvregulering (artikel 3, stk. 7, og betragtning 36)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 36, 37, 78, 91

Den fælles holdning anerkender den vigtige rolle, som sådanne soft-law-regler spiller, ved i artikel 3, stk. 7, at indsætte en forpligtelse for medlemsstaterne til at fremme ordninger for sam- og/eller selvregulering, i det omfang deres lovgivning hjemler sådan regulering.

(iv) Produktplacering (artikel 1, litra m), artikel 3g, betragtning 60 - 63)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 56, 219, 61, 62, 72, 75, 76, 227, 133

Den fælles holdning fastslår princippet om, at produktplacering er forbudt i alle programmer produceret efter fristen for direktivets gennemførelse i national ret. Der indføres dog afvigelser fra dette princip for visse programtyper (film, serier, sportsudsendelser og let underholdning) på visse betingelser. Disse undtagelser gælder automatisk, medmindre en medlemsstat fravælger denne mulighed. Kravet om, at produktplacering skal markeres, når et program fortsættes efter en reklamepause, er også blevet tilføjet, og det særlige tilfælde med temaplacering er behandlet i betragtning 63.

(v) Andre bestemmelser vedrørende reklamer, herunder reklamer rettet mod børn (artikel 1, litra h) - l), artikel 3e, 3f, 10, 11, 18, 18a, 19, 20, betragtning 26, 52, 54 - 59)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 28, 58, 59, 70, 71, 73, 74, 110, 189, 200, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 225, 226, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 134, 138, 228, 208, 202, 229, 143, 144

Den fælles holdning følger hovedtankegangen i Kommissionens forslag, idet et sæt 'kvalitative' kerneregler om audiovisuel kommerciel kommunikation finder anvendelse på alle audiovisuelle medietjenester, mens de 'kvantitative' regler, der kun gælder for tv-spredning, er blevet forenklet og strømlinet i forhold til reglerne i det nuværende direktiv, så der kan skabes en reguleringsramme, hvor modellen med free-to-air-fjernsyn kan konkurrere med abonnementsbaserede tv-kanaler.

Den fælles holdning sikrer yderligere beskyttelse af børn. Artikel 3e, stk. 2, kræver, at medlemsstaterne og Kommissionen udvikler adfærdskodekser vedrørende reklamer for 'junk food' til børn, mens de kvantitative regler om afbrydelse af programmer i artikel 11, stk. 2, er strengere for børneprogrammer.

(vi) Korte nyhedsindslag (artikel 3k, betragtning 38 - 40)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 21, 218, 223, 224, 207, 97, 98

Kommissionen har foreslået en bestemmelse, der skal sikre ikke-forskelsbehandling i anvendelsen af nationale ordninger, idet tv-spredningsforetagender med henblik på korte nyhedsindslag får adgang til begivenheder af stor interesse for offentligheden. Teksten i den fælles holdning er mere ambitiøs, da den forpligter medlemsstaterne til at indføre en sådan ordning, hvorved der i realiteten skabes en rettighed, der gælder i hele Fællesskabet. Hovedelementerne i denne rettighed harmoniseres i teksten, mens det overlades til medlemsstaterne at fastlægge de nærmere regler og betingelser for dens anvendelse i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

(vii) Tilsynsmyndigheder (artikel 23b, betragtning 65 og 66)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 13, 63, 147, 148, 149

Den fælles holdning afspejler et følsomt kompromis mellem Europa-Parlamentet og Rådet om dette spørgsmål. Kernen i dette kompromis findes i den nye artikel 23b, der vedrører samarbejde og informationsudveksling.

(viii) Beskyttelse af mindreårige (artikel 3h, betragtning 44 - 47)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 46, 47, 100, 101, 103, 14, 105, 145, 146

De nuværende bestemmelser om tv-spredning bevares intakt, men den fælles holdning tilføjer et krav om on-demand audiovisuelle medietjenester. Ifølge dette krav skal mindreårige beskyttes på en sådan måde, at de normalt ikke kan få adgang til tjenester, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling. Betragtningerne nævner filtreringssystemer og PIN-koder som eksempler på mulige foranstaltninger. Betragtningerne henviser endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 20. december 2006 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten.

(ix) Europæiske programmer (artikel 3i og betragtning 48 - 50)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 49, 214, 52, 53, 108, 109, 137, 150

Bestemmelserne i det nuværende direktiv om tv-spredning ændres ikke ved den fælles holdning, selv om betragtning 49 henviser til betragtning 31 i den tidligere revision (direktiv 97/36/EF) for så vidt angår "uafhængige producenter". Med hensyn til on-demand audiovisuelle medietjenester pålægges medietjenesteudbydere dog et nyt krav om at fremme produktion af og adgang til europæiske programmer.

(x) Handicappedes adgang til tjenester (artikel 3c)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 43, 65, 135

Den fælles holdning forpligter medlemsstaterne til at tilskynde tjenesteudbydere til at sikre, at deres tjenester gradvis bliver tilgængelige for syns- og hørehæmmede.

(xi) Mediekendskab (artikel 26, betragtning 37)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 5, 8, 39, 45, 54, 93, 150

Betragtning 37 understreger den vitale rolle, mediekendskab spiller, og henviser endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 20. december 2006 med dens vigtige indhold om mediekendskab. Ifølge artikel 26 skal Kommissionen nu som led i sin rapport, og når der træffes afgørelse om kommende forslag om tilpasning af direktivet, tage særligt hensyn til mediekendskabsniveauet i medlemsstaterne.

(xii) Berigtigelsesret (betragtning 53)

Relevante ændringer fra Europa-Parlamentet: 55, 136

De nuværende krav til tv-spredning (artikel 23) bevares uændret. Betragtning 53 forklarer, at retten til berigtigelse også kan anvendes som retsmiddel i et online-miljø, og henviser til henstillingen om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten.

III. Konklusion

Den fælles holdning, der er resultatet af uformelle forhandlinger mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, bevarer den tilgang og den retlige arkitektur, Kommissionen har foreslået, og som har til formål at tilpasse reguleringen af den audiovisuelle sektor til ændringerne på markedet og inden for teknologien. Der er sket en vigtig afklaring af direktivets anvendelsesområde og af bestemmelserne om jurisdiktion, og der er foretaget en række andre vigtige tilpasninger, herunder med hensyn til følsomme spørgsmål som produktplacering, reklamer (især til børn), uddrag til korte nyhedsindslag, tilsynsmyndigheder og handicappedes adgang til medietjenester.